

Resolució 1432018, de 8 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 158/2018

Administració reclamada: Ajuntament d'Aiguamúrcia.

Informació reclamada: Llistats de majors comptables d'uns determinats proveïdors.

Sentit de la Resolució: Estimació.

Resum: Té raó el grup municipal reclamant quan al·lega que el seu dret a la informació relativa al seguiment dels comptes no es pot limitar a un cop finalitzat l'any fiscal; sens perjudici del calendari legal establert per a l'aprovació dels comptes, en la mida que la comptabilitat és informació municipal, qualsevol membre de l'Ajuntament pot demanar en qualsevol moment dades comptables, sempre que ja estiguin enregistrades (és a dir, que no s'hagin d'elaborar expressament). No sembla que l'obtenció de la informació sol·licitada hagi de suposar cap esforç significatiu per als serveis municipals, ja que el que es demana són dades a extreure d'una comptabilitat informatitzada i només afecten un nombre limitat de proveïdors; és evident que comporta una càrrega de feina substancialment menor per als serveis municipals atendre la sol·licitud d'informació del grup reclamant que la que li requeriria a aquest cercar la informació específica demanada del conjunt general de dades comptables ofert per l'Ajuntament.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Comptes municipals. Dades comptables. Empreses municipals. Proveïdors. Reclamació contra silenci.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 8 de maig de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 158/2018, presentada per un regidor d'Aiguamúrcia contra aquest Ajuntament, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de maig de 2017 la persona reclamant formula la següent sol·licitud: "Llistats de majors comptables a data 30 d'abril de 2017 dels següents proveïdors si n'hi ha: ... (indica un total de 9 proveïdors)". Segons exposa la Reclamació, la Secretària de l'Ajuntament hauria argumentat verbalment que la comptabilitat no estava actualitzada, perquè hi havia una persona de baixa, i que tan bon punt ho estigués li la facilitarien. El 5 d'abril de 2018, finalitzat l'any comptable, reitera aquesta sol·licitud, després de queixar-se per no haver rebut la informació sol·licitada.

3. El 10 d'abril de 2018 l'Alcaldeessa d'Aiguamúrcia dona una resposta conjunta a l'anterior sol·licitud i a una altra, i argumenta en relació amb les dues que la informació demanada forma part del Llibre major de comptes i que en la seva qualitat de membre de la Comissió especial de comptes la persona reclamant pot consultar quan vulgui el de 2016 i que el de 2017 el podrà consultar tan bon punt es presenti a l'esmentada Comissió.
4. L'11 d'abril de 2018 el regidor reclamant al·lega que demana els majors comptables perquè entén que són més fàcils de gestionar que si demanés tota la facturació dels mateixos proveïdors, però que si l'Ajuntament prefereix facilitar-li tota aquesta facturació, també s'hi avé. Així mateix, indica que el dret a la informació dels electes no es limita als Majors comptables anuals, un cop finalitzat l'exercici i davant d'una Comissió especial de comptes que té lloc mesos més tard, quan les tasques de control requereixen un accés més actualitzat a la informació municipal. En conseqüència, reitera la sol·licitud de l'antecedent 2.
5. La Reclamació presentada el 8 de maig de 2018 assenyala que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la sol·licitud anterior i sol·licita a la GAIP l'accés a una informació demanada reiteradament des de fa més d'un any.
6. El 15 de maig de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Aiguamúrcia i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 31 de maig de 2018 la GAIP rep un escrit de l'Alcaldeessa d'Aiguamúrcia, a títol de l'informe sol·licitat, que seria únic i conjunt en relació amb les Reclamacions 157, 158, 159 i 160. Aquest document manifesta bàsicament el següent:

Que el grup municipal reclamant hauria presentat 92 peticions d'informació i consulta a l'Ajuntament entre 2015 i 2018, quan l'altre grup a l'oposició només n'hauria presentades 10. I que també ha formulat diverses denúncies o reclamacions davant de diferents instàncies i, en general, que constantment està intentant consultar documents i expedients.

Afirma que normalment no s'haurien denegat mai les sol·licituds d'informació del grup reclamant i explica els motius que haurien dut a l'Alcaldeessa a denegar-ne algunes.

En relació amb concret amb aquesta Reclamació, l'escrit de l'Alcaldeessa manifesta el següent: "Sobre els majors comptes de determinades empreses, dir que la majoria de noms no coincideixen amb els de l'empresa, alguns els podem intuir i saber a quina empresa es refereixen, però d'altres no. Per tant, la nostra resposta va ser que se li posava a disposició tot el major de comptes i que ens digui quines factures vol que se li mostrin. També té ja la informació

mitjançant els decrets d'acceptació de factures i els decrets de pagament. Per tant en cap cas es tracta d'informació que no tingui al seu abast”.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència.

A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1a.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

Correspon, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació.

2. Silenci administratiu

Els antecedents posen de manifest que en la tramitació de la sol·licitud d'informació municipal de la que deriva aquesta Reclamació s'hauria produït silenci administratiu, ja que va ser presentada el 27

de maig de 2017 i no hauria obtingut resposta de l'Ajuntament fins el 10 d'abril de 2018, quan els articles 33 LTAIPBG i 164 TRLMRLC estableixen un termini màxim de, respectivament, un mes i cinc dies per resoldre aquestes sol·licituds. Així mateix, tant l'article 35 LTAIPBG, com el 164 TRLMRLC, preveuen que la manca de resposta de l'Alcaldia dins del termini assenyalat té efectes estimatoris de la sol·licitud. Per tant, només per aquest motiu la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 s'ha de considerar estimada i, en conseqüència, l'Ajuntament és obligat a facilitar a la persona reclamant la informació corresponent.

3. *Dret a la informació sol·licitada*

Correspon declarar el dret del grup municipal reclamant a la informació sol·licitada, en els termes en què aquesta és indicada a l'antecedent 2. Es tracta d'informació comptable que reflecteix en aquest àmbit la relació entre l'Ajuntament i uns proveïdors determinats; en definitiva, unes dades pertinents per a l'exercici de les funcions de control que corresponen als membres de l'Ajuntament a l'oposició i en les que no concorre cap de les causes previstes per l'article 164.3 TRLMRLC per poder denegar legítimament aquesta informació.

L'Alcaldessa al·lega en la seva resposta al grup reclamant que la informació demanada és inclosa al Llibre major de comptes, al qual té dret en tant que representat a la Comissió especial de comptes i que pot demanar quan vulgui el de 2016 i que el de 2017 el podrà consultar tan aviat com sigui posat a disposició de la Comissió citada. Té raó el grup municipal reclamant quan al·lega que el seu dret a la informació relativa al seguiment dels comptes no es pot limitar a un cop finalitzat l'any fiscal. Sens perjudici del calendari legal establert per a l'aprovació dels comptes, en la mida que la comptabilitat és informació municipal, qualsevol membre de l'Ajuntament pot demanar en qualsevol moment dades comptables, sempre que ja estiguin enregistrades (és a dir, que no s'hagin d'elaborar expressament).

No sembla, per una altra banda, que l'obtenció de la informació sol·licitada hagi de suposar cap esforç significatiu per als serveis municipals, ja que el que es demana són dades a extreure d'una comptabilitat informatitzada i només afecten un nombre limitat de proveïdors. Davant d'aquesta consideració, és evident que comporta una càrrega de feina substancialment menor per als serveis municipals atendre la sol·licitud d'informació del grup reclamant que la que li requeriria a aquest cercar la informació específica demanada del conjunt general de dades comptables ofert per l'Ajuntament (decrets d'acceptació de factures i de pagaments, Llibre major de comptes).

En quant a l'objecció de l'informe de l'Alcaldessa sobre l'existència de dubtes en relació amb la denominació exacta d'algun dels nou proveïdors sol·licitats, no ha de suposar una especial dificultat resoldre aquests dubtes mitjançant l'oportuna consulta amb el grup municipal reclamant, tal com requereix l'article 29 LTAIPBG.

En definitiva, la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació és sens dubte pertinent per a l'exercici de les funcions representatives i de control del grup municipal reclamant, no hi concorren límits que puguin justificar-ne la denegació i, des d'un punt de vista operatiu, sembla més senzill i menys costós per als serveis municipals atendre-la directament, que desatendre-la i portar a diverses comunicacions i consideracions creuades, fins a aquesta Resolució.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de juny de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 158/2018 i declarar el dret del grup municipal reclamant a la informació indicada a l'antecedent 2.
2. Requerir a l'Ajuntament d'Aiguamúrcia que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 158/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 8 de maig de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.